

Môn: THIỀN HỌC VIỆT NAM

Học kỳ một

KIỂM TRA BÀI CŨ

KIỂM TRA BÀI CŨ

- **Vì sao hành giả tu Phật, cần phải tu học đồng thời?
Và tu học đồng thời cụ thể như thế nào?**

Môn: THIỀN HỌC VIỆT NAM

Học kỳ một

* Tiết 23-24:

NHẬN ĐỊNH VIỆC TU HÀNH

THẢO LUẬN NHÓM

*** Hành giả tu hành, sẽ đạt đến đâu?**

- **Trước mắt:** An → Lạc.
- **Sâu xa hơn:** Kiến tánh.
- **Lâu dài:** Thành Phật.

SẼ ĐẠT ĐẾN Đâu

- **Học như thế nào?**
- **Dụng công tu tập?**
- **Dụng tâm thế nào?**
- **Còn tồn tại gì?**

THỰC TẾ TU TẬP

- Rõ ràng rành mạch. Tự tin, quyết chí.
- Không còn lo lắng hay hướng vọng bên ngoài.
- Chính mình phải hạ thủ công phu tu tập. Không ai làm thay được.

XÁC QUYẾT**HỌC**

- Nội dung tập trung vào trọng tâm việc tu tập.
- Không dừng trên văn tự, hiểu biết.
- Suốt thông, tỏ sáng nghĩa lý sâu mầu.

DỤNG CÔNG

- Theo kịp, tuân thủ Thời khóa và Thanh quy?
- Trên cảnh tịnh: Tụng Kinh, Tọa Thiền.
- Trên cảnh động: Hằng giác sáng, miên mật.

DỤNG TÂM

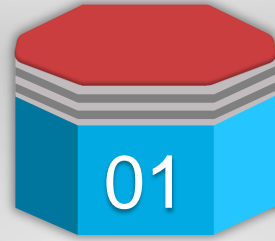
- Công phu luôn hiện tiền: Ngay đây giác sáng.

TỒN TẠI

- Vọng tưởng, tập khí, nghiệp phải giải quyết.

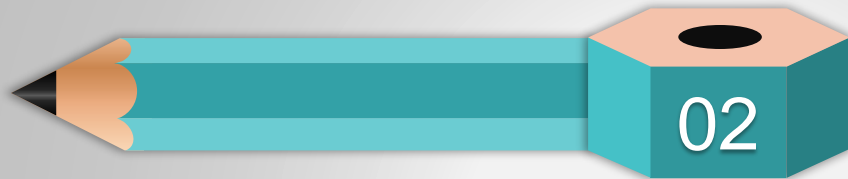
THỰC TẾ TU TẬP NHỮNG GÌ?

- *Biết phương pháp dụng công,*
- *Đạt đến THUYẾT THÔNG.*

HỌC

TU

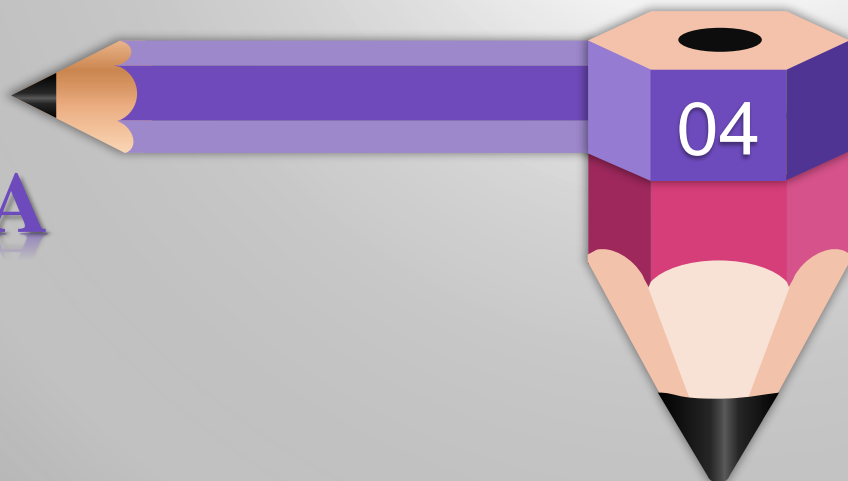
- *Mới có công phu đặc lực thực sự.*
- *Đạt đến TÔNG THÔNG.*

- *Hóa giải các tập nghiệp xấu ác.*
- *Giúp thăng tiến việc tu tập.*

RÈN ĐỨC

**TỪ BI
GIÁO HÓA**

- **Tông Thông + Thuyết Thông**
- *Có nanh vuốt hương thượng, tùy thời nhỏ đỉnh tháo chốt,*
- *Gọi là giáo hóa độ sanh.*

* Được duyên thù thắng

- Sống thẳng tự tánh,
- Không vết mê lầm.
- Khéo tùy thuận các duyên,
Không có gì làm ngăn ngại.
- Tiêu dung tập khí,
Nhưng không thấy có tập khí
tiêu dung.

* Gặp lúc thuận duyên

- **Học – Tu – Dụng công đúng pháp.**
 - **Rèn luyện:**
 - Thân: - *Không quản ngại tất cả.*
 - Tâm: - *Vượt khỏi hai bên.*
 - **Tu tập các công đức, thiện pháp:**
 - Nuôi đức: - *Đúng pháp, tôn kính người lớn.*
- *Khiêm hạ, nâng đỡ người sau.*
 - Tích cực: - *Tích cực tu tạo các công đức lành.*
- *Phát đại tâm, hoan hỷ tâm.*
- *Không tạt đổ, vị kỷ, ích kỷ.*
- Các chương tự trừ → Đạo nghiệp thành tựu.**

THẢO LUẬN NHÓM

- * Lúc không thuận duyên (*gặp nghịch duyên*), hành giả phải làm gì, phải nhìn nhận và tu học như thế nào? (Nêu ngắn gọn, trọng tâm).

* Lúc duyên không thuận

- Thành tâm sám hối.
- Không nghĩ về mình.
- Để tâm trong chánh pháp.
- Tôn quý Chánh pháp hơn bản thân.
- Biết sanh tử là tai họa lớn.
- Biết rõ → Không để thân tâm chi phối → Rơi vào bẫy của ma → Mê lầm → Thối chuyển tâm tu tập.
- Cầu Thầy chỉ giáo.
- Mãnh tỉnh → Không để vọng tưởng gạt mình → Chuốc lấy thất bại, hối tiếc về sau.

* Ứng dụng

- **BA ĐIỀU KIỆN** vừa nêu trên.
 - Khéo léo ứng dụng phù hợp cho từng căn cơ khác nhau.
 - Và trên mỗi căn cơ, khéo léo vận dụng vào từng thời điểm khác nhau.
- ⇔ **SAO CHO:** Đúng pháp → Mang lại kết quả tích cực trong đời sống và sự tu tập.

* TỰ GIÁC

- Giác sáng → Kiến tánh.
- Sống thẳng tự tánh.
- Đại triệt → Chứng ngộ.

GIÁC NGỘ

* GIÁC THA

- Không rời thể tánh, mà tùy duyên làm các hạnh lành.
- Pháp hóa (*Đời sống + Thuyết pháp*).
- Tùy thời nhỏ đĩnh tháo chốt.

**DIỆU
DỤNG**

* GIÁC HẠNH VIÊN MÃN

- Không tác ý, nhưng tùy duyên trôi tròn các hạnh.
- Không khởi phân biệt, không khuyết một hạnh nào.
- Khéo tùy thuận và vượt thoát tất cả.
- Nhiều đời → Giác hạnh viên mãn tại tâm mình.

VIÊN MÃN

THÀNH PHẬT

THẢO LUẬN NHÓM

- * Tự giác – Giác tha – Giác hạnh viên mãn → Thành Phật.
Chúng ta đang bắt đầu cụ thể ba hạnh trên như thế nào?**

Tự giác – Giác tha – Giác hạnh viên mãn → Thành Phật. Chúng ta đang bắt đầu cụ thể ba hạnh trên như thế nào?

❖ Nhìn rõ, sẽ thấy ra: THỰC TẾ VIỆC TU TẬP chỉ vốn vẹn ba phạm trù:

1) DỤNG TÂM THỂ NÀO?

- Công phu, sức giác hiện tiền đang được mạnh bao nhiêu? → Sẽ được bớt khổ tương ứng.
→ Đó là **TỰ GIÁC**.

2) DỤNG CÔNG THỂ NÀO?

- Hằng ngày: Học – tu – rèn đức theo khả năng của mình, miễn là có tiến bộ.
- Âm thầm tu hành, không khởi → Vô tình khiến người khác phát tâm → Đó là **GIÁC THA**.

3) CÒN TỒN TẠI GÌ? - Vọng tưởng, tập khí còn lại mạnh hay yếu → Theo đó tu tập dần.

→ Là hoàn thành công hạnh của mình, từng bước tiến đến **GIÁC HẠNH VIÊN MÃN**.

→ Tức là Tiến đến THÀNH PHẬT → Tất cả đều rất thực tiễn trong đời sống hằng ngày.

- Sống là TU ⇔ TU chỉ là sinh hoạt, nhưng giác sáng. Không hai, không khác.
- Việc này chính chúng ta phải tự làm (tự tu). Không ai làm thay giúp được.

➤ Biết được rõ ràng và thực tiễn như vậy để vững tin, an tâm, tu hành bền bỉ với thời gian.

➤ Không chán mỏi hoặc trông ngóng viễn vông → Tránh đưa đến lầm đường lạc lối.

➔ **Thực sự việc tu tập**: Không ra ngoài sinh hoạt: Chỉ là đổi cách sống: MÊ → Thành GIÁC.

* TÓM LẠI, TU HÀNH THÀNH PHẬT, BẮT ĐẦU CỤ THỂ NHƯ THỂ NÀO ?

* TỰ GIÁC

- Trước mắt: An → Lạc → Giác sáng.
- Theo thời gian → Công phu thuần thục,
- Sẽ có lúc chín muồi: Đắc lực → Kiến tánh.

* GIÁC THA

- Tinh cần tu tập nghiêm mật. Nhưng:
- Vô tình khiến người khác phát tâm.

* GIÁC HẠNH VIÊN MÃN

- Không tác ý, không bày biện.
- Tùy duyên trôi tròn các Phật sự.
- Khéo tùy thuận và vượt thoát tất cả.
- Tiêu dung tập khí, không thấy có tập khí tiêu dung.

THÀNH PHẬT

**NHIỀU ĐỜI
VIÊN MÃN**

KIỂM TRA BÀI CŨ

- Thực tế hiện nay, chúng ta đang thực hành tu tập tự giác, giác tha, hướng tiến giác hạnh viên mãn thành Phật, bắt đầu cụ thể như thế nào?

THẢO LUẬN NHÓM

- Căn cứ vào đâu để nhận biết Thiên là cốt tủy của đạo Phật?

